

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Rayonen sad Plovdiv (Bulgārija) 2009. gada 10. jūlija rīkojumu — Vasil Ivanov Georgiev/Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv

(Lieta C-268/09)

(2009/C 220/53)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Rayonen sad Plovdiv

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Vasil Ivanov Georgiev

Atbildētāja: Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju⁽¹⁾, tiesību normām ir aizliegts piemērot valsts tiesību aktu, saskaņā ar kuru nav atļauts noslēgt darba līgumus uz nenoteiktu laiku ar profesoriem, kuri ir sasnieguši 65 gadu vecumu? Vai šajā kontekstā un konkrēti, ņemot vērā Direktīvas 6. panta 1. punktu, *Zakon za zashtita ot diskriminatsia* 7. panta 1. punkta 6. apakšpunktā paredzētie pasākumi, ar kuriem ievieš maksimālo vecumu darbam noteiktā amatā, ir objektīvi un saprātīgi, un attaisnoti ar likumīgu mērķi, kā arī samērīgi, ņemot vērā to, ka Direktīva pilnā apjomā ir transponēta Bulgārijas tiesību aktos?
- 2) Vai ar Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, tiesību normām ir aizliegts piemērot valsts tiesību aktu, saskaņā ar kuru obligāti pensionējas profesori, kuri ir sasnieguši 68 gadu vecumu? Vai, ņemot vērā izklāstītos faktus un apstākļus izskatāmajā lietā un konstatējot pretrunu starp Direktīvas normām un tāda valsts tiesību akta normām, kurā ir transponēta Direktīva, ir iespējams, ka Kopienų tiesību normu interpretācija nozīmē to, ka nepiemēro valsts tiesisko regulējumu?
- 3) Vai valsts tiesiskajā regulējumā iepriekš minētā vecuma sasniegšana ir noteikta kā vienīgais kritērijs, lai varētu izbeigt uz nenoteiktu laiku nodibinātas darba attiecības un būtu iespējams tās turpināt, starp to pašu darbinieku un to pašu darba devēju par to pašu amatu izveidojot darba attiecības uz noteiktu laiku? Vai valsts tiesiskajā regulējumā ir noteikts ar to pašu darba devēju nodibinātu darba attiecību pagarinājumu maksimālais ilgums un maksimālais skaits pēc tam, kad uz nenoteiktu laiku noslēgts darba līgums ir pārveidots par uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu,

pēc kura termiņa beigām nav iespējams turpināt darba attiecības starp līgumslēdzējām pusēm?

⁽¹⁾ OV L 303, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 15. jūlijā — Eiropas Kopienų Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-269/09)

(2009/C 220/54)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un F. Jimeno Fernández)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, pieņemot un atstājot spēkā *Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no residentes y sobre el Patrimonio* [2006. gada 28. novembra Likuma Nr. 35] 2006 par iedzīvotāju ienākuma nodokli un daļējiem grozījumiem likumos par uzņēmumu, nerezidentu ienākuma un īpašuma nodokļiem] 14. pantu, saskaņā ar kuru nodokļu maksātājiem, kuri pārceļ savu dzīvesvietu uz ārvalstīm, ir pienākums visus neattiecinātos ienākumus iekļaut aprēķina bāzē par pēdējo taksācijas gadu, kurā tie tika uzskatīti par nodokļu maksātājiem rezidentiem, Spānijas Karaliste nav izpildījusi EKL 19., 38. un 43. pantā un EEZ līguma 28. un 31. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Saskaņā ar Spānijas Likuma par iedzīvotāju ienākuma nodokli un daļējiem grozījumiem likumos par uzņēmumu, nerezidentu ienākuma un īpašuma nodokļiem 14. pantu ienākumi tiek aplikti ar nodokli tajā kalendārajā gadā, kurā tie gūti. Taču iepriekš minētā panta 2. punktā ir ietverti īpaši noteikumi, kas ļauj vairākus ienākumu veidus attiecināt uz dažādiem taksācijas periodiem. Tomēr gadījumos, kad nodokļu maksātājs pārceļ savu dzīvesvietu uz ārvalstīm, minētā panta 3. punktā noteikts, ka visi vēl neattiecinātie ienākumi jāiekļauj aprēķina bāzē par pēdējo taksācijas gadu, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs tika uzskatīts par rezidentu;
2. Komisija uzskata, ka Spānijas tiesību aktos esot pieļauta diskriminējoša attieksme gadījumos, kad fiziska persona pārceļ savu dzīvesvietu ārpus Spānijas, un Spānijas tiesiskajā regulējumā būtu jāpiemēro vienādi noteikumi neatkarīgi no tā, vai fiziskās personas dzīvesvieta atrodas vai neatrodas Spānijas teritorijā;

3. Minētais tiesiskais regulējums esot pretrunā EK līguma 18., 39. un 43. pantā un EEZ līguma 28. un 31. pantā noteiktajam personu brīvas pārvietošanās principam.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2009. gada 6. maija spriedumu lietā T-127/04 KME Germany AG, iepriekšējais nosaukums — KM Europa Metal AG, KME France SAS, iepriekšējais nosaukums — Tréfirmétaux SA, KME Italy SpA, iepriekšējais nosaukums — Europa Metalli SpA/Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 16. jūlijā iesniegusi KME Germany AG, iepriekšējais nosaukums — KM Europa Metal AG, KME France SAS, iepriekšējais nosaukums — Tréfirmétaux SA, KME Italy SpA, iepriekšējais nosaukums — Europa Metalli SpA

(Lieta C-272/09 P)

(2009/C 220/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: KME Germany AG, iepriekšējais nosaukums — KM Europa Metal AG, KME France SAS, iepriekšējais nosaukums — Tréfirmétaux SA, KME Italy SpA, iepriekšējais nosaukums — Europa Metalli SpA (pārstāvji — M. Siragusa, G. Rizza, M. Piervigiovanni, avvocati, A. Winckler, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Cita lietas dalībniece: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt spriedumu;
 - tiktāl, ciktāl, pamatojoties uz Tiesas rīcībā esošajiem faktiem, tas ir iespējams, daļēji atcelt lēmumu un samazināt KME uzliktā naudas soda summu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt šajā tiesvedībā un tiesvedība Pirmās instances tiesā radušos tiesāšanās izdevumus;
- vai, pakārtoti, ja tiesvedības stadija to nepieļauj,
- atcelt spriedumu (arī attiecība uz Pirmās instances tiesas KME izteikto rīkojumu samaksāt tiesāšanās izdevumus) un nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas Pirmās instances tiesai izsaka kritiku par to, ka tā esot nospriedusi, ka Komisija ir tiesiski pietiekami pierādījusi, ka vienošanās par *Level Wound Coils* [velmējumi ruļļos] ir ietekmējusi attiecīgo tirgu un ka, tādējādi, KME uzliktā naudas soda sākumsummā šis faktors bija jāņem vērā. Šādi argumentējot un nolemjot noraidīt pirmo KME prasības pamatu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Kopienų tiesības un norādījusi nelōģisku un neadekvātu pamatojumu. Turklāt, atbalstot Komisijas secinājumu, ka KME sniegtie ekonomiskie pierādījumi neesot pierādījuši, ka pārkā-

pumam kopumā nav bijušas nekādas ietekmes uz tirgu, Pirmās instances tiesa esot acīmredzami sagrozījusi tai norādītos faktus un pierādījumus.

Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas Pirmās instances tiesu kritizē par to, ka tā esot apstiprinājusi atsauci, ko Komisija, lai noteiktu ar pārkāpumu skartā tirgus apmēru nolūkā konstatēt KME piemērotā naudas soda smaguma elementu, ir izdarījusi uz tirgus vērtību, kas kļūdaini iekļāva ieņēmumus no pārdevumiem, kuri tika gūti attiecība uz "karteļa" tirgu atsevišķā augšupējā tirgū, neraugoties uz to, ka karteļa dalībnieki šajā augšupējā tirgū nebija vertikāli integrēti. Šādi argumentējot un nolemjot noraidīt otro KME prasības pamatu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Kopienų tiesības un norādījusi neadekvātu pamatojumu.

Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas Pirmās instances tiesai izsaka kritiku par to, ka tā ir noraidījusi trešo prasības pamatu, atbilstoši kuram Komisija, piemērojot maksimālo procentuālo palielinājumu KME piemērotā naudas soda sākumsummai ilguma dēļ, esot nepareizi piemērojusi 1998. gada Pamatnostādnes naudas soda noteikšanai un pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgās attieksmes principu. Apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka, atstiprinot attiecīgo lēmuma daļu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Kopienų tiesības un norādījusi nesaprotamu, nelōģisku un neadekvātu pamatojumu.

Ar ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka, noraidot prasītāju ceturto pamata ceturto daļu un apstiprinot attiecīgo lēmuma daļu, kurā Komisija, pārkāpjot 1998. gada Pamatnostādnes naudas soda noteikšanai un taisnīguma un vienlīdzīgās attieksmes principu, atteicās piešķirt KME naudas soda samazinājumu par tās sadarbību ārpus 1996. gada Paziņojuma par naudas sodu neuzlikšanu jomas, esot pārkāpusi Kopienų tiesības.

Ar piekto un pēdējo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda, ka, KME argumentus nepārbaudot izsmēloši un detalizēti un izrādot neobjektīvu atbalstu Komisijas rīcības brīvībai, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Kopienų tiesības un apelācijas sūdzības iesniedzēju pamattiesības uz efektīvu pārsūdzības tiesā iespēju.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal de grande instance de Paris (Francija) 2009. gada 16. jūlija rīkojumu — Olivier Martinez, Robert Martinez/Société MGN Ltd.

(Lieta C-278/09)

(2009/C 220/56)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de grande instance de Paris